Nikolaus Lenau,

Winternacht

Vor Kälte ist die Luft erstarrt,
Es kracht der Schnee von meinen Tritten,
Es dampft mein Hauch, es klirrt mein Bart;
Nur fort, nur immer fortgeschritten!

Wie feierlich die Gegend schweigt!
Der Mond bescheint die alten Fichten,
Die, sehnsuchtsvoll zum Tod geneigt,
Den Zweig zurück zur Erde richten.

Frost! friere mir ins Herz hinein,
Tief in das heißbewegte, wilde!
Daß einmal Ruh mag drinnen sein,
Wie hier im nächtlichen Gefilde!

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas Nikolaus Lenau *(∗1802-08.13 – †1850-08-22).*

Arg-631-1273 (2012-10-26 15:03:18)

Nikolaus Lenau,

Vintronokto

tradukita de Manfred Retzlaff

Malvarmo regas kaj glaci'.
Vaporas mia spiro, kiam
Tra l' neĝo krake paŝas mi;
Antaŭen, nur antaŭen ĉiam!

Silentas en soleno ĉio!
Prilumas Lun' piceojn jenajn,
Klinantajn en melankoli'
La branĉojn mort-sopiro-plenajn.

Frost! ĝis la kor' penetru vi,
Ĝis varma kaj sovaĝa mia! 3)
Ke iam estu pac' en ĝi,
samkiel en arbaro tia!

Traduko de la Germana poemo "Winternacht" de Nikolaus Lenau *(∗1802-08.13 – †1850-08-22) en Esperanton de* Manfred Retzlaff *(∗1938-11-04) en 2003-02-19.*

MR-396-1 / Arg-631-1274 (2012-10-26 15:14:44)

Vidu ankaŭ: `http://de.wikisource.org/wiki/Winternacht_(Nikolaus_Lenau).`